

Palmzondag 2 april 2023

Lezingen

Jezus' intocht in Jeruzalem – deel 1

Het was druk op de wegen. Drommen mensen trokken naar Jeruzalem, om daar het Pascha te vieren, het Joodse paasfeest. Ook Jezus en zijn vrienden waren op weg. Er hadden zich veel pelgrims bij Jezus aangesloten, en het was een grote groep, die daar naar Jeruzalem liep.

Toen ze bijna in de stad waren bleef Jezus staan. Hij zei tegen twee van zijn vrienden: "Ga naar dat dorpje daar, en je zult er een ezelsveulen vinden. Maak hem los en breng hem naar mij. En als ze er wat van zeggen, zeg dan dat de Heer het veulen nodig heeft, en dat hij het straks zal terugsturen."

De twee vrienden gingen er naar toe en vonden inderdaad het veulen. En terwijl ze ermee naar Jezus liepen, begrepen ze nog niet goed wat Jezus wilde.

Een paar mensen legden hun jas op de rug van het ezeltje, zodat Jezus er op kon zitten alsof hij een koning was. En de anderen legden hun jassen op de weg, zodat het ezeltje niet door het stof hoefde te lopen. Er waren jassen genoeg voor de hele weg naar Jeruzalem. En hoewel het ezeltje nog nooit iemand gedragen had, droeg het Jezus met gemak. Terwijl Jezus zo Jeruzalem binnenreed, kwamen er steeds meer mensen om hem toe te juichen. De hele stad liep uit, arm en rijk, groot en klein. Ze trokken palmtakken van de bomen en zwaaiden ermee, terwijl ze alsmaar riepen "Hosanna!". Dat betekent: Red ons! Want ze wisten dat Jezus was gekomen om de wereld te verlossen van het kwaad. En ze noemden Jezus "Zoon van David". Want lang geleden had David het Joodse volk verlost van zijn vijanden.

Deel 2

Maar de hogepriesters van de stad liepen niet te juichen. Ze vonden dat zij zelf veel beter wisten hoe de wereld gered zou worden. De mensen moesten ordelijk leven en de regels opvolgen die in de Wet stonden. En ze waren bang voor moeilijkheden, als al die mensen zo op Jezus vertrouwden. Dus hielden ze Jezus aan en zeiden: "Meester, zeg tegen uw mensen dat ze dit niet mogen doen!" Maar Jezus wist dat het gejuich niet te stoppen was. Hij zei: "Als zij zwijgen, dan zullen de stenen roepen."

Zo reed Jezus naar de tempel. Daar wilde hij God zoeken en met hem bidden. Maar het was helemaal geen plaats meer om te bidden. Volgens de regels van de hogepriesters moest je eerst van alles kopen wat je nodig had voor de dienst in de tempel. Er werd druk gewisseld, verkocht en gehandeld. Het leek meer op een markt dan op een kerk. Jezus werd ontzettend boos en joeg alle kooplui de tempel uit.

Inleiding

Beste Divino,Aurelio,Sem,Fons,Fynn en Fabiënne beste mensen, vandaag begint de Goede Week. Jezus trekt Jeruzalem binnen met zijn vrienden. Terwijl iedereen Jezus welkom heet als koning gaat hij op een ezel zitten. Dit is heel gek: een koning op een ezel. Jezus wil er iets mee zeggen. Hij wil geen koning zijn die hoog te paard zit. Die met harde hand regeert, wetten voorschrijft, straffen uitdeelt. Geen koning die je stad komt veroveren en alles plundert en leegrooft. Jezus is de koning van de liefde. Een koning die de mensen wil dienen. Een eenvoudige koning op een ezel dus. Wat zegt een ezel?.....I-ja! Hij zegt nooit: I-nee! Daarom hielden mensen van hun ezel. Later kwamen er tamme paarden. Die waren sneller en werden in de oorlog gebruikt. De ezel werd het dier van de vrede. Daarom ging hij op een ezel zitten. Naar zo'n koning willen mensen zwaaien en zwaaien wij nog naar hem. Wij gaan ook zwaaien. Kom maar naar voren.

We zwaaien eerst naar wat boven ons is: de zon, wolken, maan en sterren. De zon geeft ons warmte, licht en zorgt dat alle planten kunnen groeien. Zo maar voor niks. Dan zwaaien we naar de aarde, die ons draagt en voedsel geeft. We hoeven niet eens één eurocent in de grond te stoppen. We zwaaien naar alle mensen, naar de mensen hier. Voor alles wat ze ons geven: glimlach, knuffel, een lief woord. En we zwaaien naar Jezus, die ons helpt een goed mens te worden. Ga maar weer naar je plaats.

Overweging

Ik begin met een verhaaltje van de Vader, Zoon en de.....ezel: "Hoe word ik gelukkig, pappa?", vraagt zoonlief aan zijn vader. "Ga morgen maar met mee", zegt pa. De volgende dag gaan ze met de ezel op pad. Zoon zit op de ezel en vader loopt er naast. Ze komen in de Palestinastraat en daar horen ze ineens mensen roepen: "Wat een luiwammes, die zoon. Laat zijn arme, ouwe vader het vieze werk opknappen." Pa zegt: "Heb je het gehoord mijn zoon? We gaan terug naar huis." De volgende dag: Vader op de ezel en de zoon leidt het beest. Dichtbij de Andreaskerk staan een groepje kerkgangers: "Moet je dat zien. Wat een vader, zeg. Meneer zit lekker op de ezel en laat zijn zoon het werk doen. "Heb je het gehoord mijn zoon, we gaan terug naar huis", zegt pa. Een dag later gaan ze allebei op de ezel zitten. "Wat een dierenbeulen. De rug zakt zelfs door van dat arme beest", zo roepen een paar mensen. "Heb je het gehoord mijn zoon, we gaan terug naar huis." De vierde dag zegt vader: "Laten wij de ezel gaan dragen." Zo gezegd, zo gedaan. En wat riepen de mensen op de Boutscherweg: "Wat een stelletje idioten. Dit is de omgekeerde wereld." Vader: Heb je het gehoord mijn zoon. We gaan terug naar huis. Thuisgekomen zegt de vader: "Beste zoon, wat je ook doet. Er is altijd wel iemand die commentaar geeft. Volg daarom altijd wat jouw hart jou ingeeft. Volg je eigen pad!! ....Wie op bijzondere wijze vanuit zijn hart leefde. Zijn eigen weg ging. Trouw was aan zichzelf, ook toen hij wist dat hij vermoord zou worden, dan is het de timmermanszoon uit Nazareth. Daarom zwaaien wij nog steeds met palmtakken naar hem. Daarom hebben wij diepe bewondering voor deze man. Er zijn nog twee redenen: Nr. 1: omdat hij ons het volgende voorleefde: Je eert God, die ons het Leven schenkt, pas echt door er te zijn voor de ander. Vooral de arme, de zieke, de onderdrukte, de verstoene. Kortom de mens in nood. En nummer 2: Jaren geleden was ik met een groepje jongeren bij de Boeddhisten in Huy(B). We hadden een gesprek met een monnik uit Tibet. Een meisje

vroeg hem: "Pater, waarom bent u boeddhist geworden?" De monnik: "Ik heb Boeddha, Jezus in me, maar ook Hitler. In de meditatie ontdek ik dat er liefde en haat in me leeft. Dat ik soms mensen op het gezicht wil slaan en de andere keer wil omhelzen. Dat er hebzucht in me is, maar ik ook graag wil delen. Ik ben boeddhist geworden in de hoop een beetje op Boeddha(of Jezus) te gaan lijken en niet op Hitler. Beste mensen, kinderen, daarom luisteren wij hier naar Jezus en roepen af en toe Hosanna: Help ons een beetje een goed en fijn mens te worden. Amen.